

[Lis Starcke]

Men for at der ingen misforståelse skal være, er det nok nødvendigt at sige, at vi mener, at vore fængslers kapacitet ikke må have nogen indflydelse på strafudmålingen. Spørgsmålet må altså være, om følelige bøder vil være lige så præventive som udsigt til frihedsstraf, i forbindelse altså med, at der ved promiller fra 1,5 og opfefter sker en forlængelse af frakendelsestiderne, ved de 2 promille altså 2 år og 6 måneder.

Det er jo rigtigt nok, at de lange ventetider for afsoning i høj grad svækker frihedsstraffens præventive virkning, ikke alene i spiritussager, men også i andre. Retsforbundet har heller ikke været glad for de faste promillegrænser fastsat i 1976, og vi vil gerne under udvalgsbehandlingen efterlyse, om der ikke burde fastsættes en meget lav minimumspromille for motorkørsel. Hvis man vidste, at man kun måtte nyde én genstand, når man skulle køre bil, kunne det så ikke bidrage til færre trafikuheld og -ulykker?

Angående bødernes størrelse kan vi da godt billige, at de ikke yderligere sættes i vejret. Men jeg vil dog gerne spørge, om det er meningen, at bøderne fortsat skal beregnes efter bruttoindtægten eller, som en i min gruppe spurgte, efter socialindkomsten eller eventuelt noget helt tredje.

Afkortningen af de frihedsstraffe, som i dag idømmes ved højere promiller, er vi indforstået med. Det er sikkert ikke længden af hæfte, men fængselsstraffen i sig selv, der kan virke præventivt. Den betingede frakendelse ønsker vi bevaret, for det mener vi er et andet præventivt middel.

Så er der jo gjort opmærksom på, at man vil sætte ind med oplysning om alkohol og trafik, og at man vil lave en kampagne for større færdselssikkerhed. Det mener vi er udmærket, både når det er vores eget råd, der sætter det i gang, og når det sker på nordisk plan, sådan som det også bebudes. Vi er også indforstået med, at de, der allerede er dømt, ikke skal have længere frihedsstraf end dem, der dømmes efter den nye lov.

Vi er altså relativt positivt indstillet over for forslaget, men vi synes blot, at det er en lidt svag begrundelse; det må ikke bare være, fordi vi ikke har plads til så mange i vore fængsler.

Jeg kan da godt forstå, at en del af ordførerne har udtrykt en vis bekymring for det, der var baggrunden for lovforslaget, for baggrunden er jo bl.a., at vi har nogle meget lange ventetider. Det er ubehageligt af generalpræventive grunde, at der går så lang tid mellem dom og afsoning. Det er også ubehageligt af rent menneskelige grunde, at de dømte skal vente i månedsvis, måske halve år, på at komme til afsoning. Det er ubehageligt, dels fordi en ventetid altid er en usikkerhedsperiode, dels fordi det i nogle tilfælde kan skabe arbejdsmæssige vanskeligheder for den domfældte. Så baggrunden er af en lidt trist karakter, og det er naturligvis også årsagen til, at vi har fundet, der måtte gøres et eller andet.

En anden, skal vi sige mere formel baggrund for forslaget er – og det vil jeg gerne fremhæve især i anledning af fru Mette Madsens og fru Annelise Gotfredsens indlæg – at finansudvalget med et meget stort flertal – der var vist kun to partier, der ikke stemte for, og det var fremskridtspartiet og SF – i november gav justitsministeren en opfordring til, at han skulle fortsætte bestræbelserne for ved en ændret lovgivning at gennemføre en omlægning af sanktionssystemet med henblik på, at færre idømmes frihedsstraf. Det var et meget bredt flertal i finansudvalget, som i forbindelse med udvidelsen af cellekapaciteten i fængslerne fremsatte denne anmodning til justitsministeriet, og det er altså det, vi nu prøver at leve op til i forbindelse med dette forslag.

Jeg vil gerne takke de mange ordførere, der har haft positive eller overvejende positive bemærkninger til forslaget, og jeg vil også gerne bruge denne lejlighed til, selv om det ikke specielt vedrører dette forslag, at sige tak til fru Aase Olesen for de smukke ord, hun kom med vedrørende de grundige bemærkninger, der ledsager dette forslag ligesom mange andre forslag, der er udarbejdet af justitsministeriets departement og direktorat.

Til fru Mette Madsen vil jeg sige, at når man citerer fra møder, hvorfra man vist normalt ikke må citere, skal citatet i hvert fald helst være korrekt, og jeg mener ikke noget sted at have sagt, at når kapaciteten er for lille, må vi lade være med at fængsle. Men jeg har naturligvis givet udtryk for, at vi må få vores retssystem til at fungere ved at prio-

Justitsministeren (Ole Espersen):